

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **O. T.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2006, č. j. 47 Az 54/2006 - 26,

**t a k t o :**

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

## O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 26. 9. 2006, č. j. 47 Az 54/2006 - 26, zamítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 8. 2006, č. j. OAM-950/LE-07-07-2006, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaný neudělil žalobci azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a současně na žalobce nevztáhl překážku vycestování podle § 91 téhož zákona.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a to prostřednictvím svého zástupce Mgr. Karla Hrona, advokáta.

Dne 26. 11. 2007 krajský soud předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Podáním ze dne 29. 1. 2008 sdělil Mgr. Karel Hron, advokát, Nejvyššímu správnímu soudu, že stěžovatele již nezastupuje.

Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 6. 2. 2008, č. j. 4 Azs 110/2007 - 56, vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení tohoto usnesení předložil soudu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Současně

stěžovatele poučil o tom, že nebude-li plná moc ve stanovené lhůtě předložena, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Toto usnesení bylo dne 19. 2. 2008 stěžovateli uloženo na poště X P. X poté, co nebyl zastížen poštovní doručovatelkou v místě svého pobytu (T. 1464/20, P. X). Stěžovateli bylo uložení zásilky oznámeno a stěžovatel si ji dne 25. 2. 2008 vyzvedl.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu *za den doručení rozhodnutí, od kterého počíná běžet lhůta k podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), nelze považovat den, kdy stěžovatelka zásilku osobně převzala, pokud se tak stalo poté, kdy již uplynula desetidenní úložní doba, jejíž poslední den se považuje za den doručení, i když se adresát o tomto uložení nedozvěděl (§ 46 odst. 4 o. s. ř.)* [srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2004, č. j. 5 Azs 15/2004 - 34, [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)].

Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že se stěžovatel na výše uvedené adrese zdržoval, když reagoval na výzvu pošty a zásilku si vyzvedl. Za den doručení napadeného usnesení proto nelze považovat den 25. 2. 2008, kdy si stěžovatel předmětné usnesení osobně převzal, neboť za den doručení je nutno považovat poslední den lhůty stanovené k uložení zásilky na poště.

Podle § 42 odst. 5 s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. Podle § 46 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), nebyla-li fyzická osoba zastížena na adrese uvedené v odstavci 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží. Podle § 46 odst. 1 o. s. ř. písemnost určenou fyzické osobě soud předá doručujícímu orgánu k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. Jestliže o to fyzická osoba požádá, soud předá písemnost k doručení na adresu jiného místa v České republice, kterou mu sdělila; to neplatí, nemůže-li jí být písemnost v označeném místě doručena způsobem předepsaným tímto zákonem.

Podle § 50c odst. 4 o. s. ř. nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl; to neplatí, je-li náhradní doručení písemnosti vyloučeno (§ 50d odst. 1) nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné.

Z výše uvedeného plyne, že usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2008, č. j. 4 Azs 110/2007 - 56, bylo stěžovateli doručeno dne 22. 2. 2006, tedy poslední den třídní lhůty stanovené k uložení zásilky na poště X P. X.

Lhůta dvou týdnů k předložení plné moci tak počala plynout dne 23. 2. 2008 a skončila dne 7. 3. 2008. Stěžovatel však ve stanovené lhůtě na předmětnou výzvu nereagoval.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel na výzvu soudu nepředložil plnou moc udělenou advokátu k zastupování v řízení o kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel nesplnil povinnost stanovenou v § 105 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatel vysokoškolské právnické vzdělání nemá, avšak na výzvu soudu nepředložil plnou moc udělenou advokátu pro zastupování v tomto řízení, přestože byl řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu *pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne* (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 - 19, [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)).

Nedostatek zastoupení stěžovatele brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2006, č. j. 47 Az 54/2006 - 26, podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. března 2008

JUDr. Dagmar Nygrínová  
předsedkyně senátu